Księga, z której poznajemy Boga

Biblia, modlitwa i wzrastanie w wierze • 2 Tm 3:14–17; Łk 24:27

Myśl przewodnia

Biblia pomaga nam poznawać Boga i Jezusa; możemy słuchać jej uważnie i pytać.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Zobacz: to Biblia. Są w niej opowieści o Bogu, o Jezusie i o ludziach, którzy uczyli się Mu ufać.

Kiedy otwieramy Biblię, dorosły może nam coś przeczytać. Możemy słuchać i oglądać obrazki. Możemy też pytać o to, czego jeszcze nie rozumiemy.

Jezus opowiadał uczniom o Bogu i pomagał im rozumieć Pisma. My również możemy poznawać Boga, słuchając uważnie.

Biblia to książka, w której czytamy wiele opowieści o Bogu i ludziach. Nie trzeba od razu znać wszystkich stron. Możemy oglądać duże litery i słuchać krótkiego fragmentu. Zadawanie pytań jest mile widziane.

Biblia zasługuje na troskę. Odkładamy ją na miejsce, a kiedy chcemy coś wiedzieć, prosimy o przeczytanie odpowiedniej historii.

Cele lekcji

• Rozpoznaje Biblię wśród innych książek.

• Potrafi powiedzieć, o kim opowiada Biblia.

• Wie, że może zadać pytanie podczas słuchania.

• Po wysłuchaniu opowieści odpowiada słowem, gestem albo wskazaniem ilustracji na pytanie: Czy wolno pytać, kiedy czegoś w Biblii nie rozumiemy?

Przebieg zajęć

Rozpoczęcie i pytanie — 3 min

Rozłóż przygotowane obrazki lub rekwizyty. Krótkim pytaniem nawiąż do doświadczenia dziecka, zachowując jego prawo do milczenia: O kim możemy przeczytać w Biblii?

Lektura i kontekst — 6 min

Przedstaw własnymi słowami sytuację opisaną w 2 Tm 3:14–17; Łk 24:27. Paweł przypomina Tymoteuszowi o poznanych od dzieciństwa świętych Pismach i wskazuje ich rolę w nauczaniu. Łukasz pokazuje Jezusa objaśniającego Pisma w świetle swojej misji. Odczytaj krótki fragment z Biblii w wybranym przekładzie; pokaż postacie i wyjaśnij trudne słowa.

Rozumienie i rozmowa — 4 min

Zapytaj dzieci, co się wydarzyło, i pozwól odpowiedzieć obrazkiem lub wskazaniem. Podkreśl: Biblia pomaga nam poznawać Boga i Jezusa; możemy słuchać jej uważnie i pytać. Wyjaśnij jedno nowe słowo.

Ćwiczenie główne — 6 min

Połóż na stole Biblię, książkę obrazkową i zeszyt. Poproś dziecko o wskazanie Biblii. Wykorzystaj kartonowe „okładki” do układania, bez odgrywania roli świętej księgi. Zapewnij alternatywę dla ucznia, który woli nie

uczestniczyć w wypowiedzi na forum.

Wniosek i przejście do domu — 3 min

Zapytaj: Co możemy zrobić, kiedy nie rozumiemy opowieści? Po odpowiedziach podsumuj myśl: Biblia pomaga nam poznawać Boga i Jezusa; możemy słuchać jej uważnie i pytać. Przekaż rodzinie zadanie: Wybierzcie krótki opis działania Jezusa i przeczytajcie go razem przez kilka minut.

Ćwiczenie uzupełniające

Pokaż okładkę Biblii, otwórz ją delikatnie i odszukaj dużą ilustrację lub nagłówek.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co możemy zrobić, kiedy nie rozumiemy opowieści?

Poprosić o wyjaśnienie albo zadać pytanie; dorośli także czasem potrzebują wyjaśnienia.

O kim możemy przeczytać w Biblii?

Poproś o wskazanie odpowiedniego zdania lub wydarzenia w 2 Tm 3:14–17; Łk 24:27. Jeśli tekst nie rozstrzyga szczegółu, powiedz to wyraźnie.

Co chcesz zapytać o dzisiejszą historię?

Szukaj argumentu w badanym fragmencie oraz zastosowania odpowiedniego do wieku; nie wymuszaj osobistych zwierzeń.

Czy wolno pytać, kiedy czegoś w Biblii nie rozumiemy?

Tak. Pytania pomagają uczyć się.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie; dostęp do kontekstu badanego fragmentu
- wydruk karty pracy SM-G1-A-31
- kartki i przybory do pisania, kolorowania lub rysowania
- karty tematyczne albo rekwizyty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- 2 Tm 3:14–17 dotyczy Pism znanych Tymoteuszowi od dzieciństwa. Dzisiejszy kanon i przekłady to odrębny temat historii recepcji. | Uzupełnienie IV: W 2 Tm 3:14–17 mowa o Pismach znanych Tymoteuszowi od dzieciństwa, przede wszystkim o pismach Izraela; fragment nie jest gotową listą ksiąg Nowego Testamentu. Wspólnoty chrześcijańskie różnią się w zakresie kanonu Starego Testamentu. Dzieci powinny uczyć się pytać, co naprawdę mówi dany tekst, bez przymusu przyjmowania interpretacji.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- W 2 Tm 3:14–17 adresatem jest Tymoteusz, a „święte Pisma”, poznane przez niego wcześniej, oznaczają przede wszystkim pisma Izraela. Nie zakładaj, że list sam podaje późniejszy spis wszystkich ksiąg Nowego Testamentu.
- Łk 24:27 opisuje, jak Jezus wyjaśnia uczniom znaczenie świadectw Mojżesza i Proroków. Jest to tekst o interpretowaniu Biblii w związku z Jezusem, nie o technicznej liczbie ksiąg kanonu.

• Biblia jest zbiorem różnych pism: opowiadań historycznych, praw, poezji, ksiąg prorockich, Ewangelii i listów. Różny gatunek wymaga odpowiedniego sposobu lektury.

• W chrześcijaństwie istnieją różnice dotyczące zestawu ksiąg Starego Testamentu. W tradycji protestanckiej zwykle przyjmuje się 66 ksiąg, a w katolickiej 73. Wyjaśnij, której tradycji dotyczy omawiany układ, i nie przedstawiaj jednej liczby jako bezspornego faktu dla wszystkich.

• Dziecko nie musi mówić na głos ani wyjaśniać osobistych przeżyć. Używaj obrazków, prostych zdań i aktywności dobrowolnych.

• 2 Tm 3:14–17 dotyczy Pism znanych Tymoteuszowi od dzieciństwa. Dzisiejszy kanon i przekłady to odrębny temat historii recepcji.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: W 2 Tm 3:14–17 mowa o Pismach znanych Tymoteuszowi od dzieciństwa, przede wszystkim o pismach Izraela; fragment nie jest gotową listą ksiąg Nowego Testamentu. Wspólnoty chrześcijańskie różnią się w zakresie kanonu Starego Testamentu. Dzieci powinny uczyć się pytać, co naprawdę mówi dany tekst, bez przymusu przyjmowania interpretacji.

Kontynuacja w domu

Przeczytajcie w domu dwa lub trzy zdania z wybranej opowieści, pozwalając dziecku pytać.